2024/209

11.1.2024

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2024/209

af 10. januar 2024

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af vulstfladjern af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Tyrkiet

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 14. november 2022 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af vulstfladjern af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Tyrkiet (»de pågældende lande«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 30. september 2022 af Laminados Losal S.A.U. (»klageren« eller »Losal«). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen for vulstfladjern af stål, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Midlertidige foranstaltninger

(3) Den 12. juli 2023 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/1444 ([3]) om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af vulstfladjern af stål med oprindelse i Kina og Tyrkiet (»forordningen om midlertidig told«).

1.3. Efterfølgende procedure

(4) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav den tyrkiske regering, den tyrkiske eksporterende producent Özkan Demir, den kinesiske eksporterende producent Longteng og EU-brugeren Fincantieri S.p.A (»Fincantieri«) skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner inden for den frist, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordningen om midlertidig told. Derudover fremsatte Losal en bemærkning til Özkan Demirs indlæg efter den frist, der er fastsat i punkt 8 i indledningsmeddelelsen.

(5) De parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt. Der blev afholdt høringer med den tyrkiske regering, Özkan Demir og Fincantieri.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.
([2]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af vulstfladjern af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Tyrkiet (EUT C 431 af 14.11.2022, s. 11).
([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/1444 af 11. juli 2023 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af vulstfladjern af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Tyrkiet (EUT L 177 af 12.7.2023, s. 63).

(6) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner for at nå frem til de endelige konklusioner.

(7) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af vulstfladjern af stål med oprindelse i Kina og Tyrkiet (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(8) De parter, som anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med Longteng og Özkan Demir.

1.4. **Påstande i forbindelse med indledningen**

(9) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte ingen af de interesserede parter andre påstande eller bemærkninger til indledningen end dem, der er omhandlet i afsnit 1.4 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen bekræftede derfor sine resultater og konklusioner i betragtning 8-15 i forordningen om midlertidig told.

1.5. **Stikprøveudtagning**

(10) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende stikprøveudtagningen af EU-producenter, importører og eksporterende producenter, bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 16-23 i forordningen om midlertidig told.

1.6. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(11) Som angivet i betragtning 28 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. oktober 2021 til den 30. september 2022 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2019 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

2.1. **Den pågældende vare**

(12) Kommissionen mindede om, at den pågældende vare, jf. betragtning 30 i forordningen om midlertidig told, er vulstfladjern af ulegeret stål af en bredde på op til 204 mm (»vulstfladjern af stål«) med oprindelse i Kina og Tyrkiet, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7216 50 91 (Taric-kode 7216 50 91 10) (»den pågældende vare«).

(13) Vulstfladjern af stål anvendes hovedsagelig i skibsbygningsindustrien til konstruktion af stålrammen på krydstogtskibe, færger, militærfartøjer og handelsskibe. Vulstjern af stål kan også anvendes til opførelse af offshore-platforme og sporvognsskinner, men i Unionen vedrører denne anvendelse af vulstfladjern af stål kun marginale mængder.

2.2. **Samme vare**

(14) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 31 og 32 i forordningen om midlertidig told.

3. **DUMPING**

3.1. **Kina**

(15) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen bemærkninger fra Longteng til de foreløbige konklusioner om dumping.

3.1.1. *Procedure for fastsættelse af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a*

(16) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told.

3.1.2. *Normal værdi*

3.1.2.1. Forekomsten af væsentlige fordrejninger

(17) Nærmere oplysninger om forekomsten af væsentlige fordrejninger findes i afsnit 3.1.2.1 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

3.1.2.2. Repræsentativt land

(18) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 84 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

3.1.2.3. Råmaterialer, energi, SA&G-omkostninger og fortjeneste

(19) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Longteng bemærkninger til de referenceværdier, der blev anvendt for visse produktionsfaktorer, og de salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«), der blev anvendt til at beregne den normale værdi.

3.1.2.3.1. Produktionsfaktorer

(20) Longteng gentog sine påstande vedrørende det andet notat til sagen uden at fremlægge nye elementer. Disse blev sammenfattet og afvist i betragtning 92-94 i forordningen om midlertidig told. Longteng hævdede også, at de referenceværdier, der blev anvendt for ilt og nitrogen, ikke burde baseres på importpriserne til Malaysia, da denne import hovedsagelig var baseret på importen fra Singapore, som angiveligt har en begrænset industriproduktion, og disse referenceværdier kunne ikke afspejle omkostningerne i forbindelse med masseproduktion af disse varer. Longteng pegede også på meget lavere referenceværdier for den »ikkefordrejede værdi« for ilt og nitrogen, der blev fastsat i andre procedurer, hvor Mexico blev valgt som et passende repræsentativt land. Longteng foreslog at anvende kostpriser på ilt og nitrogen fra den samarbejdsvillige tyrkiske eksporterende producent, Özkan Demir.

(21) Kommissionen fastslog, at Singapore tilhørte verdens top 10-lande for så vidt angår disse produktionsfaktorer målt i eksportmængde ([4]). Virksomhedens eksport til Malaysia kunne derfor anvendes som et rimeligt grundlag for fastsættelsen af disse referenceværdier. Desuden har importværdierne til Malaysia på grund af konkurrencekræfterne til formål at afspejle værdien af de relevante produktionsfaktorer i Malaysia. Den generelle udtalelse om produktionsomkostningerne i eksportlandet er derfor af begrænset relevans. Hvad angår de lavere referenceværdier, der blev anvendt i andre procedurer, blev Mexico, jf. betragtning 90 i forordningen om midlertidig told, ikke anset for at være passende til at fastsætte referenceværdier for disse inputmaterialer, da Mexico ikke importerede repræsentative mængder for alle tre råmaterialer ([5]). Desuden vedrørte disse værdier ikke samme undersøgelsesperiode. Endelig var disse oplysninger ikke tilgængelige, da Özkan Demir ikke købte ilt og nitrogen på grund af en anden produktionsproces.

(22) Longteng hævdede, at den gennemsnitlige importpris på argon i Tyrkiet var kunstigt høj, og foreslog at anvende de faktiske omkostninger ved argon, som Özkan Demir havde indberettet, eller at flytte denne produktionsfaktor til »hjælpematerialer«. Med hensyn til ilt og nitrogen forelå der imidlertid ikke sådanne oplysninger fra Özkan Demir. I betragtning af de repræsentative importmængder af argon i Tyrkiet var der heller ingen objektiv grund til at betragte disse priser som ikke repræsentative eller behandle argon som hjælpematerialer.

(23) På dette grundlag blev påstandene vedrørende produktionsfaktorer afvist.

([4]) Findes på https://oec.world/en/profile/bilateral-product/nitrogen/reporter/sgp and https://oec.world/en/profile/bilateral-product/oxygen/reporter/sgp, som blev konsulteret den 15. september 2023.

([5]) Kalksten, ilt og nitrogen.

(24) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Longteng, at de referenceværdier, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi for kalksten, nitrogen og ilt, afveg betydeligt fra deres egne enhedsomkostninger. Desuden foreslog Longteng at anvende importprisen i Brasilien som referenceværdi for kalksten, mens den for nitrogen og ilt henviste til priserne fra det største eksportland som referenceværdier.

(25) Kommissionen afviste disse påstande med den begrundelse, at Longteng ikke fremlagde beviser, der gjorde det muligt positivt at fastslå, at deres værdier for de pågældende produktionsfaktorer ikke var fordrejede, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, andet afsnit. Ethvert argument, der er baseret på en sammenligning med fordrejede værdier, er irrelevant. For så vidt angår de alternative referenceværdier, som Longteng foreslog, bemærkede Kommissionen endvidere, at Brasilien ikke havde import af nitrogen og ilt i tilstrækkeligt repræsentative mængder, og Kommissionen valgte, jf. betragtning 90 i forordningen om midlertidig told og betragtning 22 ovenfor, Malaysia som det eneste repræsentative land, der havde repræsentative mængder for alle tre relevante produktionsfaktorer. En sådan kilde blev derfor ikke anset for hensigtsmæssig. På dette grundlag blev påstanden afvist.

3.1.2.3.2. SA&G-omkostninger og fortjeneste

(26) Longteng hævdede, at visse omkostningselementer i »markedsføringsomkostninger til salg og distribution«, såsom fragt-, eksport- og transportomkostninger samt salgsprovision, ikke burde medtages i beregningen af den repræsentative virksomheds SA&G-omkostninger, fordi den normale værdi skulle beregnes ab fabrik.

(27) Kommissionen gennemgik på ny den tyrkiske producents regnskaber, accepterede Longtengs påstand og fjernede sådanne omkostninger fra beregningen af SA&G-omkostningerne. I modsætning til, hvad der blev hævdet i betragtning 109 i forordningen om midlertidig told, blev de finansielle data udledt af virksomhedens regnskaber, som er offentligt tilgængelige på virksomhedens websted.

(28) Parallelt hermed fastslog Kommissionen imidlertid også, at den tyrkiske producents foreløbige SA&G-margener og fortjenstmargener ikke var blevet beregnet korrekt, da visse poster var blevet medtaget/udelukket ved beregningen af SA&G-margenen, men ikke i beregningen af fortjenstmargenen, hvilket førte til et misforhold i beregningen af margenerne. Der blev fremlagt detaljerede korrektioner for den samarbejdsvillige eksporterende producent i Kina. Procentsatserne for SA&G-omkostningerne og fortjenesten blev derfor genberegnet og resulterede i procentsatser på henholdsvis 13,3 % og 16,9 % af de ikkefordrejede samlede produktionsomkostninger.

(29) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Longteng, at Kommissionen ved beregningen af fortjenstmargenen for den repræsentative virksomhed fejlagtigt medtog transportomkostningerne, som blev fjernet fra SA&G-omkostningerne, i fortjenstberegningen. Longteng hævdede endvidere, at de fastsatte SA&G-omkostninger og fortjenesten ikke kan anses for at være realistiske i stålindustrien.

(30) Kommissionen afviste denne påstand, da der ikke var grund til at se bort fra linjerne »andre indtægter/udgifter fra hovedaktiviteter« og »finansieringsindtægter/-udgifter« ved beregning af fortjenesten, da disse poster blev indregnet i beregningen af de samlede SG&A-omkostninger. Det har ingen betydning for den endelige konstatering af dumping, om disse poster medtages eller ej i beregningen af fortjenesten og SA&G-omkostningerne, da enhver stigning/ethvert fald i SA&G-omkostningerne vil medføre et tilsvarende fald/en tilsvarende stigning i fortjenstmargenen.

(31) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Longteng, at Kommissionen burde have fjernet valutaindtægterne og -udgifterne fra beregningen af SA&G-margenen, da de skyldes store udsving i vurderingen af tyrkiske lira i undersøgelsesperioden.

(32) I den forbindelse fandt Kommissionen, at valutaindtægter og -udgifter normalt tages i betragtning ved beregningen af SA&G-omkostninger, forudsat at sådanne udgifter er forbundet med den undersøgte vare. Hvis sådanne udgifter var blevet udelukket, ville de desuden have øget den gældende fortjenstmargen tilsvarende og dermed ikke have haft nogen indvirkning på det kombinerede niveau for SA&G-omkostningerne og fortjenesten. Påstanden blev derfor afvist.

(33) Longteng hævdede også, at Kommissionen ikke burde have tilpasset fortjenstprocenten efter at have fratrukket transportudgifter som krævet af Longteng og anført i betragtning 29. Longteng fremførte også, at de anvendte procentsatser for SA&G-omkostningerne og fortjenesten ikke kunne anses for realistiske for stålindustrien.

(34) Kommissionen fandt, at beregningerne blev foretaget i overensstemmelse med Kommissionens standardpraksis, og at Longtengs argumenter ikke gav nogen gyldig grund til at gøre noget andet. Kommissionen fandt, at de tal, som Longteng havde fremlagt, ikke vedrørte det repræsentative land og derfor ikke kunne tages i betragtning i forbindelse med denne undersøgelse. På dette grundlag blev påstanden afvist.

3.1.2.3.3. Energi

(35) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt Kommissionen, at stigningen i priserne på elektricitet og naturgas i Tyrkiet oversteg inflationsraten i Tyrkiet. Desuden blev oplysningerne om priser på elektricitet og naturgas i andet halvår af 2022 ikke offentliggjort af det tyrkiske statistiske institut. Kommissionen besluttede derfor at anvende de ikkefordrejede omkostninger for elektricitet og naturgas i Malaysia. Malaysia er et land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, og det blev også anvendt til at beregne referenceværdien for ilt, nitrogen og kalksten. Desuden blev det også anvendt som repræsentativt land i andre lignende undersøgelser.

(36) Elpriserne var offentligt tilgængelige i Malaysia på elselskabet TNB's websted ([6]). Kommissionen anvendte takster for kunder i kategorien »mellemspænding«. Naturgaspriserne var offentligt tilgængelige i Malaysia på energikommissionens websted ([7]). Kommissionen anvendte de naturgastariffer, der gjaldt for industrielle brugere i fjerde kvartal af 2021, og valgte et forbrugsinterval, der svarede til klagerens forbrug af naturgas.

Energi			
Elektricitet		Tenaga Nasional — Malaysias elpris for industrielle brugere	0,51 CNY pr. kWh
Naturgas		Energikommission — gaspris for industrielle brugere	2,02 CNY pr. m^3

3.1.3. *Beregning*

(37) Med undtagelse af de ændringer, der er beskrevet i betragtning 26-36, beregnede Kommissionen den normale værdi som anført i betragtning 110-114 i forordningen om midlertidig told.

3.1.4. *Eksportpris*

(38) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 115 og 116 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

3.1.5. *Sammenligning*

(39) Nærmere oplysninger om sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen findes i betragtning 117 og 118 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

([6]) Findes på https://www.tnb.com.my/commercial-industrial/pricing-tariffs1 (senest tilgået den 15. september 2023).
([7]) Findes på https://www.st.gov.my/en/web/consumer/details/2/10 (senest tilgået den 15. september 2023).

3.1.6. *Dumpingmargener*

(40) På baggrund af de konklusioner, der er draget som følge af Longtengs påstande, som er beskrevet i betragtning 23 og 27, og de konklusioner, som er beskrevet i betragtning 28 og 36, reviderede Kommissionen dumpingmargenerne.

(41) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23 %
Alle andre virksomheder	23 %

3.2. **Tyrkiet**

(42) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen skriftlige bemærkninger fra den tyrkiske regering og Özkan Demir om de foreløbige konklusioner vedrørende dumping. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen skriftlige bemærkninger fra den tyrkiske regering og Özkan Demir.

3.2.1. *Normal værdi*

(43) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 122-133 i forordningen om midlertidig told.

(44) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Özkan Demir i forbindelse med sine subsidiære påstande, der er beskrevet i betragtning 74, at testen vedrørende »normal handel« (»OCOT-test«) burde have været udført kvartalsvis. Özkan Demir begrundede denne påstand med den betydelige stigning i produktionsomkostningerne, som mere end fordobledes i undersøgelsesperioden. Özkan Demir forklarede, at dette førte til, at visse transaktioner blev behandlet som tabsgivende, selv om de faktisk var rentable på kvartalsbasis. Özkan Demir hævdede også, at Kommissionen tidligere, når den stod over for betydelige udsving i produktionsomkostningerne, havde foretaget en månedlig eller kvartalsvis dumpingberegning. Til støtte for sine påstande henviste Özkan Demir under høringen til panelrapporten i Dominican Republic — AD on Steel Bars (Costa Rica) ([8]).

(45) Kommissionen bemærkede dog indledningsvis, at der ikke er noget i ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 4, der giver mulighed for at anvende data om kvartalsvise produktionsomkostninger. I artikel 2, stk. 4, henvises der faktisk til »vejede gennemsnitlige omkostninger i undersøgelsesperioden« som en rimelig periode til at fastslå, om priserne giver mulighed for at dække omkostningerne. Kommissionen fandt, at anvendelsen af årlige produktionsomkostninger generelt er accepteret og forekommer hensigtsmæssig i de fleste tilfælde, da det fjerner ekstreme og kortsigtede udsving i både omkostninger og priser. Det er endda normen i mange undersøgelsesmyndigheders praksis. Anvendelsen af de gennemsnitlige årlige udgifter fraviges kun under ganske særlige omstændigheder. Kommissionen overvejede nøje denne påstand for at vurdere, om der er grund til at afvige fra metoden til udførelse af OCOT-testen på baggrund af de årlige gennemsnitlige produktionsomkostninger. Den konkluderede dog, at der ikke forelå ekstraordinære omstændigheder i den foreliggende sag.

(46) For det første producerer virksomheden som forklaret af Özkan Demir ikke den undersøgte vare kontinuerligt. Der var faktisk måneder i undersøgelsesperioden, hvor der ikke var nogen produktion overhovedet. Anvendelse af relativt korte tidsintervaller (tre måneder i tilfælde af kvartaler) i en sådan situation ville ikke føre til et gennemsnitligt resultat, der nøjagtigt repræsenterer omkostningerne for den periode, der dækkes. Da der i nogle kvartaler ikke forelå produktionsdata for mindst en tredjedel af den relevante periode, ville det opnåede gennemsnit med andre ord ikke nøjagtigt afspejle de relevante omkostninger i hele kvartalet. I et sådant tilfælde er det mere hensigtsmæssigt at »zoome ud« og fokusere på en længere periode på et år, da det årlige gennemsnit mere nøjagtigt repræsenterer produktionsomkostningerne i den pågældende periode.

([8]) DS605: Dominican Republic — Anti-dumping Measures on Corrugated Steel Bars.

(47) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Özkan Demir, at det var ubegrundet at foretrække en årlig beregning frem for en kvartalsvis beregning i mangel af produktion i højst en tredjedel af den relevante periode, da der stadig ikke var nogen produktion i de pågældende måneder. Som nævnt i betragtning 46 fandt Kommissionen, at anvendelsen af årlige gennemsnitlige produktionsomkostninger gør det muligt at afspejle de relevante omkostninger i hele året og dermed mindske virkningen af den manglende produktion i bestemte perioder. Med andre ord afspejler et gennemsnit for et år, selv om der manglede omkostningsdata for nogle måneder i det pågældende år, mere nøjagtigt produktionsomkostningerne i den periode, der dækkes. Özkan Demir fremlagde ingen beviser for det modsatte. Dette er tydeligvis ikke tilfældet for et gennemsnit for et kvartal, hvor der ikke foreligger omkostningsdata for en tredjedel af det pågældende kvartal. For de kvartaler, hvor en tredjedel af dataene for produktionsomkostningerne manglede, anså Kommissionen derfor ikke de gennemsnitlige produktionsomkostninger for at være repræsentative for den periode, de skulle dække. I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde Özkan Demir ingen argumenter eller løsninger, der kunne afhjælpe denne åbenlyse mangel ved kvartalsmetoden i dette særlige tilfælde. Kommissionen bemærkede desuden, at der for flere varetyper var et misforhold mellem de kvartaler, hvor visse modeller blev fremstillet, og de kvartaler, hvor de blev solgt på hjemmemarkedet. Hvis den kvartalsvise tilgang blev valgt, ville det for disse varetyper derfor ikke være muligt at foretage en undersøgelse af, om handelen havde fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Dette skyldes, at der for nogle af de kvartaler, hvor salget fandt sted, slet ikke ville være omkostningsdata. Med andre ord ville kvartalsmetoden ikke blot føre til ikke-repræsentative værdier, når den betragtes generelt, men for specifikke varetyper ville den ikke gøre det muligt at sammenligne den pris, der var gældende i det pågældende kvartal, med tilsvarende omkostninger i samme kvartal. På dette grundlag blev det bekræftet, at anvendelsen af årlige gennemsnitlige produktionsomkostninger for hver model ville gøre det muligt at afspejle de relevante omkostninger i hele året og være et passende grundlag for en årlig dumpingberegning. Påstanden blev derfor afvist.

(48) For det andet gør de data, som Özkan Demir har fremlagt, det ikke muligt at fastsætte nøjagtige og verificerede SA&G-omkostninger for hvert kvartal, da disse oplysninger kun blev indgivet på årsbasis og for undersøgelsesperioden som helhed. Der forelå derfor ingen kvartalsdata, der gjorde det muligt at foretage en kvartalsvis dumpingberegning eller en OCOT-test ved hjælp af tilsvarende oplysninger for hvert kvartal, for så vidt angår SA&G-omkostninger.

(49) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Özkan Demir, at SA&G-omkostningerne ikke svingede i løbet af undersøgelsesperioden og henviste til de SA&G-procentsatser, der var gældende i 2021 og undersøgelsesperioden, til støtte for sin påstand. Özkan Demir hævdede også, at Kommissionen ikke anmodede om sådanne oplysninger i forbindelse med anmodningen om månedlige produktionsomkostninger.

(50) I denne forbindelse fandt Kommissionen, at Özkan Demir, da virksomheden anmodede Kommissionen om at foretage kvartalsvise dumpingberegninger, burde have fremlagt alle relevante oplysninger, der gjorde det muligt for Kommissionen at foretage sådanne beregninger. Da der ikke forelå sådanne oplysninger, var Kommissionen ikke i stand til at vurdere niveauet for SA&G-omkostningerne i hvert kvartal. Ved fremsættelsen af bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde Özkan Demir desuden heller ikke oplysninger om SA&G-omkostninger for hvert kvartal. For så vidt angår tallene for 2021 og SA&G-omkostningerne i undersøgelsesperioden bemærkede Kommissionen, at selv om de gældende procentsatser kan forekomme ens, vedrører de ikke de forskellige kvartaler i undersøgelsesperioden og giver derfor ikke et analytisk indblik i udsvingene i disse værdier i undersøgelsesperioden. I betragtning af de ujævne udsving i den tyrkiske lira i forhold til EUR og USD i undersøgelsesperioden kan man desuden forvente, at SA&G-omkostningerne, som i vid udstrækning består af valutakursgevinster og -tab, ikke udviklede sig jævnt. Påstanden blev derfor afvist.

(51) Endelig var hjemmemarkedssalget, som også anført i betragtning 77, ikke koncentreret i en bestemt periode, men var jævnt fordelt pr. kvartal i undersøgelsesperioden, hvor de største mængder blev solgt i tredje kvartal af undersøgelsesperioden. Eksportsalget fulgte samme mønster, således at salget af den undersøgte vare var jævnt fordelt på både hjemmemarkedet og eksportmarkedet, hvilket således gav mulighed for en rimelig sammenligning af hjemmemarkeds- og eksportsalget i samme periode.

(52) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Özkan Demir, at hjemmemarkedssalget var koncentreret i fjerde kvartal af 2021, mens eksportsalget var koncentreret i første kvartal af 2022. Özkan Demirs metode var dog behæftet med fejl, da den var baseret på ordredatoen og ikke fakturadatoen. Hvis Kommissionen foretager en kvartalsvis dumpingberegning, vil den desuden anvende fakturadatoen til at skelne mellem salg pr. kvartal. Handelsmønstret skal derfor analyseres ved at fordele salget pr. kvartal i overensstemmelse med fakturadatoen. I den forbindelse kan det bemærkes, at de største mængder blev solgt i tredje kvartal af undersøgelsesperioden til både hjemmemarkeds- og eksportsalg. Påstanden blev derfor afvist.

(53) Kommissionen bemærkede desuden, at den panelrapport i DS605, som Özkan nævnte, blev appelleret af Den Dominikanske Republik og derfor ikke blev vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan. Desuden er de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag forskellige. I undersøgelsen i DS605 blev mere end 50 % af salget fjernet fra beregningen af den normale værdi. I DS605 vedrørte omkostningsstigningen desuden kun et (primært) råmateriale, mens den i den foreliggende sag vedrørte en kombination af stigende produktionsomkostninger, inflation og devaluering af valutaen. I Özkan Demirs tilfælde blev størstedelen af hjemmemarkedssalget (ca. [70-65 %] af salgsmængden) derimod anset for at have fundet sted i normal handel og blev derfor anvendt ved beregningen af den normale værdi. Dette skyldes, at Kommissionen i den foreliggende sag også konkluderede, at Özkan Demirs salg ikke var koncentreret i et bestemt kvartal, men var spredt over hele undersøgelsesperioden.

(54) Det, der er afgørende i forbindelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4, er, at salgspriserne giver mulighed for at dække omkostningerne og resulterer i en bæredygtig rentabilitet inden for en rimelig frist. Rentabiliteten på et bestemt tidspunkt er kun af mindre betydning.

(55) I den forbindelse og når der tages hensyn til relevant vedtagen WTO-retspraksis, mindede Kommissionen om, at panelet i EC — Salmon (Norway) specifikt anerkendte, at »en konstatering af salg til priser, der lå over de vejede gennemsnitlige omkostninger i undersøgelsesperioden, ville være tilstrækkeligt til at påvise, at alt salg, der ikke fandtes at være højere end de vejede gennemsnitlige omkostninger i undersøgelsesperioden, ikke giver mulighed for dækning af omkostningerne inden for en rimelig frist« ([9]). Panelet drøftede også betydningen af ordene »på salgstidspunktet« og bemærkede i stk. 7.243, at »artikel 2.2.1 [i antidumpingaftalen] ikke forklarer, hvad der forstås ved »priser, der er lavere end enhedsomkostningerne på salgstidspunktet«. I denne henseende ser vi en lighed mellem første og andet punktum i artikel 2.2.1. Selv om begge punktummer indeholder bestemmelser om en beregning af enhedsomkostninger over en periode, angiver ingen af dem præcist, hvad denne periode skal være. Det er korrekt, at andet punktum går videre end første punktum, idet det omhandler en vurdering af omkostningerne på »salgstidspunktet«. Efter vores opfattelse betyder dette dog kun, at den relevante tidsperiode skal omfatte »salgstidspunktet«. Det ville således være i fuld overensstemmelse med artikel 2.2.1, andet punktum, at en undersøgelsesmyndighed beregner omkostningerne pr. enhed på »salgstidspunktet« for den pågældende salgsdag eller et gennemsnit inklusive denne dag over en uge, en måned eller undersøgelsesperioden. Panelet uddybede sin argumentation i fodnote 417, hvor det anførte, at »I denne forbindelse finder vi det vigtigt, at selv om ophavsmændene til antidumpingaftalen anvendte ordene »salgsdato« i artikel 2.4.1, valgte de at anvende »tidspunktet for salget« i artikel 2.2.1, andet punktum. Efter vores opfattelse støtter denne forskel det synspunkt, at det »salgstidspunkt«, der henvises til i artikel 2.2.1, andet punktum, ikke nødvendigvis skal være »salgsdatoen« og kan omfatte andre »tidsperioder«.

(56) Kommissionen bemærkede også, at en vurdering af rentabiliteten af hjemmemarkedssalget på kvartalsbasis eller årsbasis ikke gjorde nogen forskel for en betydelig del af hjemmemarkedssalget som forklaret i betragtning 81.

(57) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste Özkan Demir igen til panelrapporten i DS605. Som nævnt i betragtning 52 blev denne panelrapport appelleret af Den Dominikanske Republik og blev derfor ikke vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan. Som anført i betragtning 46-48 for Özkan Demirs vedkommende var det af meget specifikke årsager, der er særlige for virksomhedens data for undersøgelsesperioden, under alle omstændigheder umuligt at foretage en pålidelig kvartalsvis beregning. På baggrund af ovenstående afviste Kommissionen anmodningen om at foretage en kvartalsvis OCOT-test.

([9]) DS337: European Communities — Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway, afsnit 7.275.

3.2.2. *Eksportpris*

(58) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 134 og 135 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

3.2.3. *Sammenligning*

(59) Nærmere oplysninger om sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen findes i betragtning 136-138 i forordningen om midlertidig told.

(60) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremsatte Özkan Demir bemærkninger til anvendelsen af datoen for købsordren til at omregne den normale værdi og eksportprisen til tyrkiske lira (TRY), jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j).

(61) I betragtning af den betydelige devaluering af TRY i undersøgelsesperioden og i betragtning af, at de væsentlige salgsbetingelser blev fastsat på tidspunktet for indkøbsordren, jf. betragtning 138 i forordningen om midlertidig told, anvendte Kommissionen ved omregningen af prisen på både hjemmemarkedssalget og eksportsalget fra euro og USD til TRY i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j) vekselkursen på datoen for købsordren (i stedet for fakturadatoen).

(62) Özkan Demir gjorde gældende, at Kommissionen burde have anvendt fakturadatoen for valutaomregningen. Özkan Demir gjorde ligeledes gældende, at de væsentlige salgsbetingelser ikke var fastsat på ordretidspunktet, da nogle fakturaer vedrørte mængder, der lå uden for den tolerance (± 5 eller 10 %), der var angivet i købsordren. Kommissionen bemærkede dog, at ingen af de salg, der blev foretaget uden for tolerancerne, blev anfægtet af kunderne, idet den anførte, at tolerancerne ikke hører til sådanne væsentlige salgsbetingelser i modsætning til basismængden og enhedsprisen. Desuden viste analysen af den tyrkiske eksporterende producents konkrete praksis, som nævnt i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told, at de væsentlige salgsbetingelser, herunder mængder og pris, blev fastlagt på tidspunktet for købsordren.

(63) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde Özkan Demir gældende, at Kommissionen burde have anvendt fakturadatoen for valutaomregningen. Özkan Demir gjorde særligt gældende, at de materielle salgsbetingelser og navnlig den endelige mængde og pris var fastsat på fakturatidspunktet. Özkan Demir gjorde endvidere gældende, at Kommissionen medgav, at tolerancer ikke udgør væsentlige salgsbetingelser, men alligevel udvælger den indkøbsordre, hvor tolerancen overvejende regulerer mængden, som er afgørende for fastsættelsen af de materielle salgsbetingelser.

(64) Kommissionen bemærkede, at anvendelsen af tolerance er en almindelig praksis ved salg af vulstfladjern, men også stålprodukter mere generelt. Virksomhederne i denne erhvervsgren aftaler mængder og enhedspriser på tidspunktet for ordren Det forhold, at der anvendes tolerancer, kendetegner stålsektoren, hvor de omtrentlige mængder bestilles ved hjælp af tolerancer, der afspejler producenternes manglende evne til at levere nøjagtige mængder i betragtning af produktets art. Anvendelsen af sådanne tolerancer påvirker ikke det forhold, at de materielle salgsbetingelser, dvs. mængder og enhedspriser, fastsættes på tidspunktet for ordren. En sådan afkræftelse bekræftes også af det forhold, at intet af salget uden for tolerancerne blev anfægtet af kunderne, som nævnt i betragtning 62. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(65) Özkan Demir gjorde endvidere gældende, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad begrundede, hvorfor den afveg fra sin sædvanlige praksis og anvendte ordredatoen i stedet for fakturadatoen med henblik på omregning. Kommissionen fandt, at der var blevet fremlagt tilstrækkelige grunde ved at henvise til det tidspunkt, hvor de væsentlige salgsbetingelser blev fastsat, devalueringen af TRY og virkningen af pris- og prissammenligningen som begrundelse for en justering. Selv om både hjemmemarkedssalget og EU-salget prissættes i udenlandsk valuta, varierer tidsforskellen mellem datoen for købsordren og fakturadatoen fra den ene transaktion til den anden og er i gennemsnit længere for EU-salg end for hjemmemarkedssalg. Ændringen i vekselkursen kan derfor påvirke prissammenligningen, og en rimelig sammenligning kræver, at salgsdatoen anvendes til valutaomregning til TRY.

(66) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Özkan Demir sin påstand om, at Kommissionen ikke løftede bevisbyrden for at foretage en justering og ikke påviste virkningen af valutakursvariationen på priserne og prissammenligneligheden. Kommissionen bemærkede først, at den justering, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), er en valutaomregning, der gør det muligt at beregne dumping, hvor værdier for omkostninger og priser i forskellige valutaer skal sammenlignes. Özkan Demir anfægter ikke behovet for denne tilpasning. Inden for rammerne af denne justering skal Kommissionen vælge en dato for omregningskursen. I henhold til artikel 2, stk. 10, litra j), kan »indkøbsordren eller ordrebekræftelsen anvendes, hvis de væsentlige salgsbetingelser mere korrekt fremgår af disse dokumenter«. Som forklaret ovenfor og i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told fastsættes i købsordren mere hensigtsmæssigt de væsentlige salgsbetingelser i dette særlige tilfælde. Özkan Demir undlod at afkræfte dette forhold i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bemærkede, at devalueringen af den tyrkiske lira i undersøgelsesperioden var på ca. 74 % i forhold til euroen. Kommissionen bemærkede også, at tidsintervallet mellem ordredatoen og fakturadatoen varierede meget: mellem 0 dage og 266 dage for salg på hjemmemarkedet og mellem 20 dage og 219 dage for salg til EU. Dette betyder, at hvis vekselkursen på fakturadatoen var blevet anvendt, ville de materielle salgsbetingelser (såsom priser), der blev fastsat på tidspunktet for købsordren, være blevet fordrejet af en betydelig forskel i vekselkursen mellem denne dato og fakturadatoen som følge af devalueringen af den tyrkiske lira. Kommissionen bemærkede også, at Özkan Demir anvendte udenlandsk valuta til sit hjemmemarkeds- og eksportsalg, hvilket viser, at virksomheden forventede store udsving i værdiansættelsen af sin nationale valuta i forhold til udenlandske valutaer. Derfor afhjalp virksomheden selv virkningerne af devalueringen på den pris, der blev aftalt på tidspunktet for købsordren, og de indtægter, som den aftalte pris kunne sikre, når den blev faktureret. Med andre ord anvendte Özkan Demir selv valutabaserede mekanismer til at forhindre en fordrejning af de priser, der var aftalt i købsordrerne, som følge af devalueringen af den tyrkiske nationale valuta.

(67) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste Özkan Demir til en tidligere undersøgelse ([10]), hvor to tyrkiske eksportører anmodede om en justering for valutaomregning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), og hævdede, at Kommissionen anvendte en lavere bevisstandard, når den »foretog« en valutaomregningsjustering. På grundlag af de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag fandt Kommissionen, at den havde påvist, at der var tilstrækkelige elementer til at begrunde anvendelsen af købsdatoen som datoen for valutaomveksling, jf. betragtning 138 i forordningen om midlertidig told og betragtning 61-66 ovenfor. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(68) Özkan Demir hævdede endvidere, at anvendelsen af ordredatoen havde ført til en ændring af undersøgelsesperioden og til anvendelse af et ufuldstændigt datasæt. Kommissionen var uenig og fandt, at undersøgelsesperioden forblev uændret. Undersøgelsesperioden blev konsekvent anvendt til at definere og basere dumpingberegningen på et komplet sæt transaktioner med en fakturadato i undersøgelsesperioden. Anvendelsen af ordredatoen var strengt begrænset til justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j).

(69) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Özkan Demir sin påstand om, at Kommissionen anvendte ufuldstændige datasæt, fordi salgsdatoen blev ændret fra fakturadatoen til ordredatoen. I mangel af nye elementer på dette punkt henviste Kommissionen til betragtning 68, der afviste Özkan Demirs påstand.

(70) I sine bemærkninger henviste Özkan Demir også til instrukserne i det antidumpingspørgeskema, som blev sendt til Özkan Demir, og hævdede, at virksomheden var blevet pålagt at »anvende fakturadatoen som salgsdato til at afgøre, hvilket salg der falder inden for undersøgelsesperioden«, og anførte, at anvendelsen af ordredatoen i beregningen var i strid med sådanne instrukser og førte til en ændring af datasættet. I samme forbindelse henviste Özkan Demir til Dominican Republic — AD on Steel Bars (Costa Rica) ([11]), hvor EU anførte, at »undersøgelsesmyndighederne bør matche de eksport- og hjemmemarkedspriser, der falder inden for samme [undersøgelsesperiode] og på grundlag af de samme kriterier (f.eks. fakturadatoen)«. Der henvises i den forbindelse til betragtning 68, der bekræfter anvendelsen af fakturadatoen til at definere undersøgelsesperioden for både hjemmemarkeds- og eksportsalg, men med anvendelse af ordredatoen som en metode til justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j). På dette grundlag blev påstanden afvist.

([10]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1100 af 5. juli 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet (EUT L 238 af 6.7.2021, s 32).

([11]) Panelrapport, Dominican Republic — Anti-Dumping Measures on Corrugated Steel Bars, WT/DS605/R, bilag C-4 Integreret resumé af Den Europæiske Unions argumenter.

(71) Da alt eksportsalg til EU og størstedelen af hjemmemarkedssalget fandt sted i euro, fremførte Özkan Demir, at beregningerne af dumpingmargenen kunne foretages i euro for at undgå enhver virkning i forbindelse med valutaomregning. Özkan Demir bemærkede, at grundforordningen ikke nævner noget om den valuta, der blev anvendt til beregningen af dumpingmargenen. Kommissionen fandt dog, at denne metode også ville kræve, at produktionsomkostningerne og salgsprisen for visse typer hjemmemarkedssalg omregnes til euro. Det blev derfor anset for hensigtsmæssigt at foretage dumpingberegninger i eksportlandets valuta.

(72) På dette grundlag blev Özkan Demirs påstande afvist.

(73) Klageren hævdede, at datoen for tilbuddet (som ligger forud for datoen for ordren) burde anvendes som grundlag for valutaomregning. Grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), giver dog ikke et sådant grundlag for omregning. Endnu vigtigere er det, at et tilbud ikke kan betragtes som en aftale om de materielle salgsbetingelser mellem to parter. Klagerens påstand blev derfor afvist.

(74) Özkan Demir fremsatte nogle subsidiære påstande, for det tilfælde at Kommissionen afviste virksomhedens påstande vedrørende anvendelsen af datoen for købsordren med henblik på en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j).

(75) Den første subsidiære påstand var at udelukke transaktioner med ordredatoen uden for undersøgelsesperioden. Kommissionen fandt, at denne metode ville betyde, at der ses bort fra et betydeligt antal transaktioner, der blev faktureret i undersøgelsesperioden. Undersøgelsesperioden og de dermed forbundne transaktioner kunne ikke ændres i løbet af undersøgelsen, hvilket også Özkan Demir med rette har anført i sit indlæg. Påstanden blev derfor afvist.

(76) Den anden subsidiære påstand var at foretage dumpingberegningen kvartalsvis.

(77) For det første begrundede Özkan Demir denne påstand med den høje devaluering og hyperinflation i Tyrkiet i undersøgelsesperioden. Kommissionen bemærkede dog, at der ikke var nogen væsentlig forskel i mønstret for hjemmemarkeds- og eksportsalget, der kunne berettige kvartalsvise beregninger. Faktisk var både hjemmemarkedssalget og eksportsalget jævnt fordelt pr. kvartal, og de største mængder blev solgt i tredje kvartal af undersøgelsesperioden på både hjemmemarkedet og eksportmarkedet. Selv om der nødvendigvis vil forekomme forskelle i fordelingen af hjemmemarkeds- og eksportsalget, er det kun i ekstraordinære situationer, at Kommissionen kan se bort fra en årlig tilgang og foretage kvartalsvise beregninger i stedet for årlige beregninger. Der blev ikke observeret en sådan ekstraordinær situation, og dette argument kunne derfor ikke føre til en ændring af metoden.

(78) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Özkan Demir de samme påstande som dem, der er omhandlet i betragtning 75 og 76. I mangel af nye elementer på dette punkt henviste Kommissionen til betragtning 77, der afviste Özkan Demirs påstand.

(79) Inden den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte Özkan Demir desuden udtrykkeligt i sit svar på den anden mangelskrivelse, at en månedlig beregning muligvis ikke er hensigtsmæssig i dette tilfælde. Kommissionen forstår ikke, hvorfor en kvartalsvis dumpingberegning skulle være mere nøjagtig end en månedlig beregning, og sidstnævnte blev afvist af virksomheden. En månedlig beregning bør, i det mindste i teorien, yderligere neutralisere virkningerne af en betydelig omkostningsstigning i undersøgelsesperioden og/eller høj inflation og en devaluering af TRY. Kommissionen kan ikke være forpligtet til at afvige fra den standardmetode, der er fastsat i grundforordningen, bare fordi en eksporterende producent anmoder om en anden metode, som ville forbedre dens dumpingmargen.

(80) Som allerede nævnt ovenfor i betragtning 77 var både hjemmemarkedssalget og eksportsalget jævnt fordelt pr. kvartal, og de største mængder blev solgt i tredje kvartal af undersøgelsesperioden på både hjemmemarkedet og eksportmarkedet. Dette viste, at der blev foretaget en rimelig sammenligning med hensyn til salg, der fandt sted så tæt som muligt samtidig, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Det forhold, at procentdelene af eksportsalget og hjemmemarkedssalget for visse varetyper var lidt forskellige pr. kvartal, som hævdet af Özkan, ændrede ikke denne konklusion. De teoretiske eksempler, som Özkan Demir ([12]) har givet, viser også, at forskelle i tidspunktet for salget er relevante, men at der ellers er tale om forenklinger af virkeligheden, da devalueringen af TRY i forhold til EUR ikke tages i betragtning.

(81) Desuden ville en kvartalsvis dumpingberegning kun i meget begrænset omfang imødekomme Özkan Demirs bekymring for, at hjemmemarkedssalget ville blive behandlet som tabsgivende, selv om det på et bestemt tidspunkt var rentabelt i meget begrænset omfang, når der blev anvendt kvartalsvise eller månedlige beregninger. Selv hvis Kommissionen foretog kvartalsvis dumpingberegning, ville den andel af hjemmemarkedssalget, der ville blive betragtet som rentabelt, ikke stige væsentligt (under 10 %) i forhold til de årlige dumpingberegninger.

(82) Kommissionen konkluderede derfor samlet set, at der i dette tilfælde ikke var tilstrækkelig grund til at fravige den årlige dumpingberegning og anvende en anden metode. Påstanden blev derfor afvist.

(83) For det andet var den sidste subsidiære påstand, at Kommissionen burde have genberegnet omkostningerne ved de kvoter, der var bogført i TRY, hovedsagelig vedrørende transportomkostninger, ved at anvende vekselkursen på ordredatoen i stedet for fakturadatoen i overensstemmelse med beregningen af salgsværdien. Kommissionen bemærkede, at anvendelsen af ordredatoen vedrørte en justering for valutaomregning, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), mens bestemmelserne vedrørende justeringer for transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra e), i henhold til hvilken de påløbne omkostninger skal anvendes. Påstanden blev derfor afvist.

3.2.4. *Dumpingmargen*

(84) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %
Alle andre virksomheder	13,6 %

4. **SKADE**

4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen**

(85) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 143-145 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.2. **EU-forbruget**

(86) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 146-149 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

([12]) Side 21 og 22 i indlægget af 27. juli 2023.

4.3. **Import fra de pågældende lande**

4.3.1. *Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande*

(87) Den tyrkiske regering hævdede, at undersøgelsen af importen burde foretages særskilt for hvert af de pågældende lande. Ifølge den tyrkiske regering foretog Kommissionen en kumulativ analyse af importen »for at kunne fastslå en stigning i importen og for at være i stand til at træffe foranstaltninger«. Desuden hævdede den tyrkiske regering, at en stigning i de pågældende landes markedsandel på 4 % ikke er en væsentlig stigning i importen som beskrevet i WTO's antidumpingaftale.

(88) Kommissionens afgørelse om at undersøge importen fra Kina og Tyrkiet kumulativt var i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4, og artikel 3.3 i WTO's antidumpingaftale. Begge disse artikler indeholder to betingelser for, at Kommissionen kan foretage en kumulativ vurdering: »a) den dumpingmargen, der er fastsat for importen fra hvert enkelt land, er højere end den minimumsværdi, der er fastsat i artikel 9, stk. 3, [i grundforordningen og artikel 5, stk. 8, i WTO's antidumpingaftale], og importmængden fra hvert land ikke er ubetydelig og b) det er hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af importen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den samme vare i Unionen«.

(89) En »betydelig stigning i importen«, som den tyrkiske regering henviser til, er ikke en del af disse betingelser. Den tyrkiske regering anfægtede ikke, at nogen af disse to elementer var opfyldt i den foreliggende sag. Konklusionen i betragtning 150-153 i forordningen om midlertidig told om, at betingelserne for kumulativ vurdering var opfyldt, blev derfor bekræftet.

4.3.2. *Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande*

(90) Som nævnt i betragtning 87 ovenfor hævdede den tyrkiske regering, at stigningen på 4 % i de pågældende landes markedsandel mellem 2019 og undersøgelsesperioden, jf. tabel 3 i forordningen om midlertidig told, ikke kunne betragtes som betydelig. Ifølge WTO skal ordet »betydelig« dog fortolkes som defineret i Oxford-ordbogen, dvs. »bemærkelsesværdig; følgelig, betydningsfuld«. I artikel 3.2 i WTO's antidumpingaftale (svarende til grundforordningens artikel 3, stk. 3), som henviser til behovet for at overveje, om der har været en betydelig stigning i dumpingimporten, »fastsættes der desuden ikke en minimumstærskel for, hvad der kan betegnes som en »betydelig« stigning. Hvorvidt en stigning er »betydelig«, afhænger af sagens særlige omstændigheder« ([13]).

(91) I den foreliggende sag fandt Kommissionen en stigning på 4 % betydelig, navnlig i lyset af de meget højere stigninger i de foregående år af den pågældende periode. Som forklaret i betragtning 157 i forordningen om midlertidig told skyldtes den lavere markedsandel i undersøgelsesperioden sammenlignet med 2020 og 2021 en særlig situation på EU-markedet, som ikke var strukturel, eller sandsynligvis ikke ville fortsætte efter undersøgelsesperioden. Kommissionen afviste derfor påstanden og bekræftede betragtning 154-157 i forordningen om midlertidig told.

4.3.3. *Priser på importen fra de pågældende lande, prisunderbud og pristryk*

(92) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told anfægtede Özkan Demir den metode, som Kommissionen havde anvendt til at beregne underbud. Ifølge denne påstand foretog Kommissionen en »dobbelt omregning« af EU-salget ved at omregne eurobeløbene på Özkan Demirs fakturaer til TRY ved hjælp af vekselkursen på datoen for ordren og derefter konvertere dem til EUR til en anden vekselkurs, dvs. kursen i fakturamåneden. Kommissionen erkendte denne fejl og foretog den nødvendige korrektion ved at anvende eurobeløbene på fakturaerne fra Özkan Demir (justeret til cif-hjemtagelsesværdien) til beregning af importpriserne.

([13]) WT-panelrapporten i sag DS538 — Pakistan — BOPP Film (UAE), præmis 7.263.

(93) Som følge heraf blev den gennemsnitlige importpris for Tyrkiet i undersøgelsesperioden, jf. tabel 4 i forordningen om midlertidig told, også korrigeret, jf. nedenstående tabel:

Tabel 4

Importpriser (EUR/ton)

	2019	2020	2021	Undersøgelsesperiode
Kina	[800-900]	[800-900]	[850-1 000]	[1 000-1 200]
Indeks	*100*	*95*	*108*	*133*
Tyrkiet	[700-800]	[700-800]	[850-1 000]	[1 100-1 300]
Indeks	*100*	*92*	*119*	*157*

Kilde: De samarbejdsvillige eksporterende producenter

(94) Efter denne korrektion blev den gennemsnitlige underbudsmargen for Tyrkiet anset for ubetydelig med en målprisunderbudsmargen for Tyrkiet på 15,41 %. Som konkluderet i afsnit 4.3.3 i forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen, at der var tale om pristryk. På grund af det betydelige pristryk, der forårsages af dumpingimporten på EU-markedet i meget store mængder, blev EU-erhvervsgrenen forhindret i at øge sine salgspriser for at opnå en rentabel situation i den pågældende periode.

(95) Den tyrkiske regering spurgte, om Kommissionen tog hensyn til byrden for importerede vulstfladjern af stål som følge af de beskyttelsesforanstaltninger, der var indført over for stålprodukter ([14]), herunder den pågældende vare, i undersøgelsesperioden. Hvis toldkontingentet er opbrugt for den varegruppe, der omfatter vulstfladjern af stål, skal importørerne betale 25 % i beskyttelsestold på importen uden for kontingentet.

(96) Ved analysen af virkningerne af beskyttelsestolden tog Kommissionen hensyn til beskyttelsestoldens midlertidige karakter, jf. betragtning 252 i forordningen om midlertidig told. Desuden blev det konstateret, at der i undersøgelsesperioden kun blev betalt beskyttelsestold på 18,5 % af den samlede EU-import af vulstfladjern af stål. De tilgængelige tolddata for denne periode gjorde det imidlertid ikke muligt at skelne mellem den undersøgte vare og andre vulstfladjern af stål, som omfatter størrelser, der ligger uden for varedækningen i den nuværende undersøgelse. Da de større størrelser vulstfladjern af stål imidlertid ikke produceres i Unionen, er det sandsynligt, at disse udgjorde en større del af importmængderne end den undersøgte vare. De oplysninger, der blev fremlagt under kontrolbesøget hos den samarbejdsvillige EU-bruger Fincantieri, bekræftede dette.

(97) Da 1) mere end 80 % af de importerede vulstfladjern af stål fra Tyrkiet ikke var omfattet af beskyttelsestold, 2) det er sandsynligt, at en stor del af de vulstfladjern af stål, for hvilke der blev betalt beskyttelsestold, faldt uden for rammerne af den nuværende undersøgelse, 3) der blev ikke fremlagt dokumentation for beskyttelsestoldens indvirkning på de tyrkiske eksporterende producenters eksportpriser, og 4) beskyttelsestolden er af midlertidig karakter, fandt Kommissionen, at en justering af cif-priserne for at tage hensyn til beskyttelsestolden ikke var berettiget. For så vidt angår anvendelsen af beskyttelsestolden på importen af vulstfladjern af stål fra Kina, blev kvoterne ikke opbrugt i nogen af kvartalerne i undersøgelsesperioden.

([14]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/978 af 23. juni 2022 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 167 af 24.6.2022, s. 58).

(98) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog den tyrkiske regering sine bemærkninger til medtagelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i beregningen af skadesmargenen. Ifølge den tyrkiske regering kan medtagelsen af beskyttelsesforanstaltninger i beregningen potentielt sænke skadesmargenen til under dumpingmargenen. Som anført i betragtning 96-97 var kun en begrænset eksportmængde omfattet af beskyttelsesforanstaltninger i undersøgelsesperioden. Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at en så begrænset mængde fuldt ud ville have været omfattet af betalingen af beskyttelsestolden på 25 %. Det er derfor usandsynligt, at beskyttelsesforanstaltningen ville have haft nogen indvirkning på eksportpriserne.

(99) Desuden blev Kommissionen ikke forelagt nogen dokumentation for virkningen af beskyttelsesforanstaltningerne på eksportpriserne. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den tyrkiske regering, at hverken den tyrkiske regering eller de tyrkiske eksportører har oplysninger om beskyttelsestoldens indflydelse på eksportørernes priser, da kun importører ville have sådanne oplysninger. De fremførte, at Kommissionen i stedet burde basere sig på importtransaktioner og toldangivelser. Priserne fastsættes dog mellem leverandør og kunde. Hvis beskyttelsestolden havde haft en indvirkning på eksportpriserne, ville dette spørgsmål sandsynligvis have været en del af prisforhandlingerne. Dens indflydelse på eksportpriserne ville derfor være velkendt af de eksporterende producenter. Ingen importører eller eksporterende producenter fremsatte dog krav om en sådan justering, og der blev heller ikke fremlagt nogen dokumentation, som kunne anvendes til beregning af en sådan justering. Påstanden blev derfor afvist.

4.4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.4.1. *Generelle bemærkninger*

(100) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 164-167 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(101) Tyrkiets regering anførte, at Kommissionen »*antager, at Lamoniruls konkurs er forbundet med stigningen i importen og påstået dumping*«, og at årsagerne til Laminoruls konkurs bør analyseres nøje af Kommissionen. Desuden spurgte den tyrkiske regering, om der blev taget hensyn til Laminoruls data i forbindelse med produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse.

(102) Kommissionen har aldrig fremsat bemærkninger om årsagerne til Laminoruls ophør. Denne virksomheds konkurs var nemlig kun en omstændighed, der blev taget i betragtning som sådan. Som forklaret i betragtning 11 og 12 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen, at Laminorul var en del af EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode, og virksomheden var derfor medtaget i dens data og analyse.

(103) Som også forklaret i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told blev virkningen af at medtage Laminoruls data i analysen udtrykkeligt taget i betragtning i flere afsnit af forordningen om midlertidig told. Dette var også tilfældet for produktion og kapacitet, hvor Kommissionen i betragtning 169 og 170 i forordningen om midlertidig told viste, at produktionsmængden og kapacitetsudnyttelsen uden Laminorul faldt i den betragtede periode, mens kapaciteten forblev stabil. Disse påstande blev derfor afvist.

(104) Da der ikke blev fremlagt andre relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionen i betragtning 168-170 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(105) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 171-172 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.2.3. Vækst

(106) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 173 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(107) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 174-176 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(108) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 177-178 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(109) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 179-181 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(110) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 182-183 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

(111) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 184-185 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(112) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 186-190 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

4.4.4. *Konklusion vedrørende skade*

(113) I lyset af ovenstående og da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 191-198 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

5. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

5.1. **Dumpingimportens virkninger**

(114) Den tyrkiske regering fremførte, at Tyrkiets markedsandel i den pågældende periode faldt, og at den i undersøgelsesperioden faldt til et niveau, der var lavere end niveauet i 2019. Den påpegede desuden, at EU-producenten havde mulighed for at øge sit salg med en prisstigning over produktionsomkostningerne. Ifølge den ville dette vise, at EU-erhvervsgrenen ikke er konkurrencedygtig.

(115) Kommissionen bemærkede imidlertid, at Tyrkiets markedsandel i både 2020 og 2021 lå over niveauet i 2019 og kun lidt under dette niveau i undersøgelsesperioden. Som allerede forklaret i betragtning 91 og i betragtning 157 i forordningen om midlertidig told skyldtes dette lille fald i markedsandelen i undersøgelsesperioden i vid udstrækning en ikke-strukturel forekomst i denne periode, som sandsynligvis ikke ville fortsætte efter undersøgelsesperioden. Da Kommissionen i forbindelse med skadesanalysen kumulerede importen fra Tyrkiet og Kina, er specifikke ændringer med hensyn til importen fra Tyrkiet under alle omstændigheder ikke relevante.

(116) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte den tyrkiske regering, at Kommissionen ikke bør »ignorere den positive tendens i EU-erhvervsgrenens indikatorer som ikkestrukturelle elementer på markedet og hævde, at erhvervsgrenen lider væsentlig skade.« Som det klart fremgik af konklusionerne om skade i afsnit 4.4.4. i forordningen om midlertidig told, var der ingen synlig positiv tendens i EU-erhvervsgrenens indikatorer. De ikkestrukturelle elementer på markedet, som den tyrkiske regering henviste til, vedrørte kun Unionens stigning i markedsandel mellem 2020 og undersøgelsesperioden, der som forklaret sandsynligvis var af midlertidig karakter. Desuden var EU-erhvervsgrenens markedsandel i undersøgelsesperioden stadig lavere end i 2019, dvs. begyndelsen af den pågældende periode.

(117) For så vidt angår den prisstigning, der lå over produktionsomkostningerne, som den tyrkiske regering har nævnt, lå den gennemsnitlige enhedssalgspris i Unionen konsekvent under produktionsomkostningerne i hele undersøgelsesperioden. Ud over det forhold, at Kommissionens analyse ikke var begrænset til importen fra Tyrkiet, men blev foretaget i kombination med importen fra Kina, bemærkede Kommissionen, at den fortsatte tilstrømning af dumpingimport til lave priser fra både Tyrkiet og Kina forhindrede EU-erhvervsgrenen i at hæve sine priser til det niveau, der var nødvendigt for at opnå en rentabel situation. Dette blev ikke anfægtet af nogen af de interesserede parter. Denne påstand fra den tyrkiske regering blev derfor afvist.

(118) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 200-206 bekræftet i forordningen om midlertidig told.

5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

(119) Tyrkiets regering opfordrede indtrængende Kommissionen til at undersøge indflydelsen fra andre faktorer såsom ændringer i teknologi, kundepræferencer og konkurrencepresset fra ikke-dumpingimport, som ifølge den var udelukket fra Kommissionens analyse.

(120) For det første var det ikke klart, hvilke teknologiske ændringer den tyrkiske regering henviste til, og der var heller ingen af de interesserede parter, der fremlagde dokumentation til støtte for dette spørgsmål.

(121) For det andet blev virkningen af kundepræferencer for importerede vulstfladjern af stål i forhold til EU-producerede vulstfladjern af stål medtaget i analysen i afsnit 2.3 i forordningen om midlertidig told. Der blev det forklaret, at vulstfladjern af stål, der både fremstilles i de pågældende lande og i Unionen, har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål. Der kan være kundepræferencer, som dog ikke spiller nogen rolle i analysen af dumping eller skade. Under alle omstændigheder er hensigten med de indførte foranstaltninger ikke at lukke markedet eller ekskludere parterne fra markedet. Dette argument var således irrelevant.

(122) For det tredje blev konkurrencepresset fra den ikke-dumpede import grundigt analyseret i afsnit 5.2.1 i forordningen om midlertidig told. Der blev det konkluderet, at konkurrencepresset fra denne import på grund af de særlige forhold i produktionen af vulstfladjern af stål i Det Forenede Kongerige og de relativt høje importpriser ikke var af en sådan art, at det svækkede årsagssammenhængen mellem EU-erhvervsgrenens skade og dumpingimporten fra de pågældende lande.

(123) Den samarbejdsvillige EU-bruger, Fincantieri, hævdede, at Kommissionen undervurderede indvirkningen af Laminoruls konkurs og covid-19-pandemien på EU-erhvervsgrenens resultater. Ifølge Fincantieri begik Kommissionen en fejl ved at antage, at disse faktorer ikke kunne svække årsagssammenhængen mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra de pågældende lande. I denne forbindelse pegede Fincantieri især på Laminoruls ophør som årsag til skaden for EU-erhvervsgrenen som helhed.

(124) Som forklaret i betragtning 103 ovenfor blev det dog i hele forordningen om midlertidig told påvist, at der forelå skade både med og uden inddragelse af Laminorul i skadesanalysen. Det fremgår klart af oplysningerne, at det ikke kan siges, at »de negative indikatorer for EU-erhvervsgrenens resultater i 2019« — eller i resten af den pågældende periode for den sags skyld — skyldtes »hovedsagelig, hvis ikke udelukkende,« Laminoruls konkurs, som Fincantieri har gjort gældende.

(125) Både med og uden Laminorul var kapacitetsudnyttelsesgraden f.eks. på under 50 % i 2019 (betragtning 170 i forordningen om midlertidig told), markedsandelen var på under 50 % (betragtning 171 og 172), den gennemsnitlige salgspris i Unionen lå under produktionsomkostningerne (tabel 8 i forordningen om midlertidig told), klageren var tabsgivende (tabel 11 i forordningen om midlertidig told), og der var et negativt investeringsafkast (også tabel 11). Som det også blev konkluderet i afsnit 4.4.4 i forordningen om midlertidig told, faldt denne negative skadessituation sammen med betydelige mængder dumpingimport fra de pågældende lande.

(126) Fincantieri henviste også til udtalelsen i forordningen om midlertidig told i betragtning 172 om, at en del af Laminoruls salg blev erstattet af import snarere end salg fra andre EU-producenter.

(127) I denne forbindelse hævdede Fincantieri for det første, at EU-producenterne fortsat udgjorde en primær forsyningskilde for Unionens skibsbygningsindustri.

(128) For det andet hævdede Fincantieri, at det forhold, at EU-producent Olifer s.p.l. (»Olifer«) ikke gav sig til kende, viste, at virksomhedens økonomiske situation ikke var negativt påvirket af importen fra de pågældende lande. Dette viste ifølge Fincantieri, at problemet ligger hos klageren, Losal. Fincantieri hævdede, at Losals forretningsmodel var påvirket af alvorlige strukturelle mangler. Ifølge Fincantieri led Losal under de samme strukturelle og logistiske problemer, som førte til Laminoruls konkurs, og som skyldtes faktorer, der ikke vedrørte importen fra de pågældende lande.

(129) Selv om EU-producenterne faktisk var en vigtig forsyningskilde for Unionens skibsbygningsindustri, blev [57,0 – 64,0 %] af markedet dog forsynet med import fra Tyrkiet og Kina i undersøgelsesperioden. De pågældende lande var derfor den primære forsyningskilde for skibsbyggere i Unionen, ikke EU-erhvervsgrenen.

(130) Kommissionen ved ikke, hvorfor Olifer ikke samarbejdede, men det kunne f.eks. skyldes den tid og den indsats, der kræves for at samarbejde i forbindelse med en undersøgelse, som ikke er ubetydelig, navnlig for små og mellemstore virksomheder som Olifer. Det kunne også skyldes frygt for at skabe et modsætningsforhold til deres vigtigste kunder, hvoraf den ene er Fincantieri. Under alle omstændigheder var der intet, der tydede på, at Olifers manglende samarbejdsvilje var tegn på selskabets økonomiske situation. På EU-brugersiden var det kun Fincantieri selv, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Hvis Fincantieris argument vedrørende Olifer er sandt, kan det samme siges for Unionens skibsbygningsindustri, som består af et stort antal virksomheder ud over Fincantieri. Desuden var Kommissionens analyse også baseret på de makroøkonomiske indikatorer, der er anført i afsnit 4.4.2 i forordningen om midlertidig told. I forbindelse med denne analyse var det irrelevant, hvem der samarbejdede, og hvem der ikke samarbejdede.

(131) For så vidt angår påstanden om, at Losals nuværende situation skyldtes strukturelle problemer, der kunne sammenlignes med Laminoruls situation før dens konkurs, var Kommissionen ikke i stand til at sammenligne de to virksomheders situation. Offentligt tilgængelige oplysninger samt bemærkninger fra både Losal og Fincantieri viste, at der ikke var enighed om årsagerne til Laminoruls ophør og efterfølgende konkurs.

(132) Det fremgik dog klart af oplysningerne fra både Losal og Fincantieri, at der var visse problemer med Losals leverancer i undersøgelsesperioden. På baggrund af udtalelser fra både Fincantieri i deres indlæg ved indledningen af undersøgelsen og fra Losal under kontrolbesøget syntes disse imidlertid at have været begrænset til to specifikke ordrer og påvirkede kun en del af disse ordrer. Problemerne skyldtes hovedsagelig transportproblemer som følge af strejker i visse transportvirksomheder og vanskelighederne med at finde virksomheder, der ville foretage leverancer til Palermo i Italien. Under alle omstændigheder blev der efterfølgende indført et særligt system for Fincantieri, som gjorde det muligt for brugeren at følge deres ordrer på ugebasis. Desuden var Fincantieri kun én af Losals mange kunder, om end en vigtig kunde, og ingen anden kunde/bruger gav sig til kende til støtte for denne påstand.

(133) Fincantieri hævdede også, at Losal ikke havde en regelmæssig rullende tidsplan og først påbegyndte produktionen, når selskabets kunder havde afgivet et betydeligt antal ordrer. På grundlag af de beviser, der blev indsamlet under kontrolbesøget hos Losal, var dette dog ikke korrekt.

(134) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Fincantieri sine bemærkninger vedrørende Losals strukturelle spørgsmål og anførte, at Kommissionen undervurderede disse spørgsmåls indvirkning på Fincantieri. Desuden gentog Fincantieri sin påstand om, at de negative resultater skyldtes faktorer, som ikke var relateret til importen fra de pågældende lande. Der blev ikke fremlagt nye elementer til støtte for disse udtalelser.

(135) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at Fincantieris argumenter vedrørende virkningen af Laminoruls konkurs og de strukturelle og logistiske spørgsmål vedrørende klageren ikke var af en sådan art, at de svækkede årsagssammenhængen mellem EU-erhvervsgrenens skade og dumpingimporten fra de pågældende lande.

5.2.1. *Import fra tredjelande*

(136) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger end dem i betragtning 122 ovenfor, blev konklusionerne i betragtning 207-211 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

5.2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(137) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 212-214 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

5.2.3. *Covid-19-pandemien og faldende forbrug*

(138) Både den tyrkiske regering og Fincantieri gentog deres påstand om, at covid-19-pandemien spillede en vigtig rolle i EU-erhvervsgrenens negative situation, navnlig med hensyn til indvirkningen på salgsmængderne. Da der ikke blev fremlagt nye elementer i forhold til dem, der er omhandlet i betragtning 215 og 216 i forordningen om midlertidig told, blev konklusionen i disse betragtninger bekræftet.

5.2.4. *Stigning i energipriserne*

(139) Den tyrkiske regering gentog sin påstand med hensyn til de øgede energiprisers indflydelse på EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation. Da der ikke blev fremlagt nye elementer i forhold til dem, der er omhandlet i betragtning 217-220 i forordningen om midlertidig told, blev konklusionen i disse betragtninger bekræftet.

5.2.5. *Varediversificering*

(140) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 221-225 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

5.3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(141) Kommissionen vurderede virkningen af andre faktorer under hensyntagen til bemærkningerne fra interesserede parter og konkluderede, at disse faktorer ikke svækkede årsagssammenhængen. Faktorer såsom Laminoruls konkurs, covid-19-pandemien eller andre af de faktorer, som de forskellige parter har fremført, kan have haft en indvirkning på EU-erhvervsgrenens resultater. Disse faktorer forklarede imidlertid ikke det pristryk, som EU-erhvervsgrenen led i hele den betragtede periode og navnlig i undersøgelsesperioden. Under normale konkurrencevilkår bør EU-erhvervsgrenen være i stand til at hæve sine salgspriser til et rentabelt niveau eller i det mindste dække sine produktionsomkostninger. Virkningen af de ovennævnte faktorer kunne ikke forklare EU-erhvervsgrenens manglende evne hertil.

(142) Kommissionen bekræftede derfor konklusionen i betragtning 226-228 i forordningen om midlertidig told.

6. **FORANSTALTNINGERNES OMFANG**

6.1. **Skadesmargen**

(143) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 229-235 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

(144) Som fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 4, tredje afsnit, og idet Kommissionen ikke registrerede importen i forhåndsfremlæggelsesperioden, analyserede den udviklingen i importmængderne for at fastslå, om der havde været en yderligere væsentlig stigning i den import, som var omfattet af undersøgelsen i den forhåndsfremlæggelsesperiode, der er beskrevet i afsnit 1.2 i forordningen om midlertidig told, og dermed lade den yderligere skade forårsaget af en sådan stigning, afspejle i forbindelse med fastsættelsen af skadesmargenen.

(145) På grundlag af data fra databasen Surveillance 2 var importmængderne fra Kina og Tyrkiet i forhåndsfremlæggelsesperioden på fire uger henholdsvis 831,8 % and 13,7 % højere end den gennemsnitlige importmængde sammenlignet med i en periode på fire uger i undersøgelsesperioden. På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at der var sket en betydelig stigning i den import, som var omfattet af undersøgelsen i forhåndsfremlæggelsesperioden for begge lande.

(146) For at afspejle den yderligere skade, som var forårsaget af stigningen i importen, besluttede Kommissionen af justere skadestærsklen baseret på stigningen i importmængden, der i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 4, betragtes som den relevante vægtningsfaktor. Den beregnede derfor en multiplikationsfaktor, der blev fastlagt ved at dividere summen af importmængden i den fire uger lange forhåndsfremlæggelsesperiode på [1 400 – 1 800] ton (for Kina) og [2 100 – 2 500] ton (for Tyrkiet) og de 52 uger i undersøgelsesperioden med importmængden i undersøgelsesperioden ekstrapoleret til 56 uger. Det fremkomne tal, nemlig 59,3 % for Kina og 1 % for Tyrkiet, afspejlede den yderligere skade, der var forårsaget af den yderligere stigning i importen. De foreløbige skadesmargener blev således multipliceret med denne faktor.

(147) Som beskrevet i betragtning 92 og 94 reviderede Kommissionen skadesmargenerne. Den endelige skadestærskel for de samarbejdsvillige eksporterende producenter og alle andre virksomheder er derfor som følger:

Land	Virksomhed	Endelig skadesmargen
Kina	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	34,6 %
	Alle andre virksomheder	34,6 %
Tyrkiet	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	15,5 %
	Alle andre virksomheder	15,5 %

6.2. **Konklusion vedrørende foranstaltningernes omfang**

(148) På baggrund af ovenstående vurdering bør den endelige antidumpingtold fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2:

Land	Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)	Endelig skadesmargen (%)	Endelig antidumpingtold
Kina	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %	34,6 %	23,0 %
	Alle andre virksomheder	23,0 %	34,6 %	23,0 %
Tyrkiet	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %	15,5 %	13,6 %
	Alle andre virksomheder	13,6 %	15,5 %	13,6 %

7. **UNIONENS INTERESSER**

7.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(149) Da der ikke blev fremlagt relaterede påstande eller bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 238-241 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

7.2. **Brugernes og ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(150) Fincantieri fremførte, at det forhold, at EU-erhvervsgrenen havde uudnyttet kapacitet i hele den betragtede periode, ikke nødvendigvis viste, at EU-erhvervsgrenen faktisk kunne producere mere. Fincantieri har også foreholdt Kommissionen, at den antog, at efterspørgslen ville forblive stabil, mens forbruget blev hårdt ramt af covid-19-pandemien. Desuden syntes Fincantieri at tro, at Kommissionen i forordningen om midlertidig told hævdede, at EU-producenterne kunne producere nok til at opfylde skibsbygningsindustriens behov. På samme måde satte den tyrkiske regering spørgsmålstegn ved, hvorvidt EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet er tilstrækkelig til at dække det indenlandske forbrug.

(151) Kommissionen fastslog på grundlag af de efterprøvede oplysninger fra Losal og de oplysninger, der var til rådighed for Olifer, at der var en betydelig uudnyttet kapacitet. EU-erhvervsgrenen anvendte mindre end halvdelen af sin kapacitet til at fremstille vulstfladjern af stål. Set ud fra et økonomisk synspunkt er det ulogisk at have og opretholde kapaciteten til at producere og sælge mere af et produkt, men ikke at øge produktionen, medmindre der ikke var tilstrækkelig efterspørgsel efter produktet. På baggrund af de efterprøvede kendsgerninger stod det klart, at EU-erhvervsgrenen var i stand og villig til at levere større mængder af vulstfladjern af stål til sine kunder.

(152) Kommissionen har dog aldrig anført, at EU-erhvervsgrenen var i stand til at levere nok vulstfladjern af stål til fuldt ud at opfylde Unionens skibsbygningsindustris behov. Som det fremgik af oplysningerne i tabel 2 og 5 i forordningen om midlertidig told, lå EU-forbruget konsekvent over EU-produktionskapaciteten i hele den pågældende periode. Det fremgår også klart af betragtning 246 i forordningen om midlertidig told, at formålet med antidumpingforanstaltningerne ikke er at lukke EU-markedet for import fra tredjelande, men at fjerne de handelsforvridende virkninger af skadevoldende dumping. Det forhold, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne dække hele EU-efterspørgslen, betyder dog ikke, at vulstfladjern af stål bør kunne importeres til dumpingpriser. Denne konklusion gælder uanset udviklingen i efterspørgslen. Kommissionen afviste derfor disse påstande.

(153) Fincantieri anfægtede også udtalelsen i betragtning 249 og 250 i forordningen om midlertidig told om, at EU-producenterne kan revurdere deres investeringsstrategier og fokusere på deres andre mere rentable produktionslinjer, da enhver risiko for, at EU-erhvervsgrenen forsvinder, er rent hypotetisk og ikke underbygget af nogen form for dokumentation. Hvis en erhvervsgren imidlertid konstant er tabsgivende, og der ikke er mulighed for at hæve priserne til et niveau, der ville gøre det muligt for den at dække sine omkostninger, endsige opnå en rimelig fortjeneste, er det meget usandsynligt, at en sådan situation kan fortsætte i en længere periode.

(154) Derudover er det lige så usandsynligt, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger over for importen fra de pågældende lande »vil reducere puljen af tilgængelige leverandører drastisk«, som Fincantieri hævdede. Som Fincantieri selv nævnte, er EU-erhvervsgrenens kapacitet ikke tilstrækkelig til at dække den fulde efterspørgsel, hvilket indebærer et fortsat behov for et diversificeret udbud af vulstfladjern af stål. Det er kendt, at der kun findes en håndfuld leverandører af vulstfladjern af stål i verden, hovedsagelig de to EU-producenter, Özkan Demir og Longteng. En stigning i omkostningerne ved vulstfladjern af stål vil ikke mindske behovet for import fra disse leverandører. Dette gælder så meget desto mere, som Fincantieri hævder, når efterspørgslen efter vulstfladjern af stål er stigende. Det vil heller ikke forhindre Unionens kunder i at importere vulstfladjern af stål, om end til en højere pris. Selv om Longteng efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede, at antidumpingtolden over for Kina ville udgøre en hindring for importen fra Kina, fremlagde ingen interesserede parter beviser for, at indførelsen af antidumpingtold ville udgøre en hindring for importen af vulstfladjern af stål fra enten Kina eller Tyrkiet. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

(155) I denne forbindelse hævdede Fincantieri også, at indførelsen af antidumpingtold klart ville være til skade for brugerne, da virkningerne af foranstaltningerne ikke er ubetydelige, og skibsbyggerne ikke er i stand til at flytte omkostningsstigningen over på deres endelige kunder.

(156) Fincantieri påpegede, at Fincantieri-gruppen havde et nettotab på 323 mio. EUR i 2022, og at den negative virkning af en stigning i omkostningerne ved vulstfladjern af stål derfor ville være betydelig. Den spørgeskemabesvarelse, som Fincantieri indgav i forbindelse med denne undersøgelse, og som blev efterprøvet under kontrolbesøget, viste dog en betydelig fortjeneste på [8 – 10 %] både i 2021 og i undersøgelsesperioden for både virksomheden Fincantieri S.p.A. og for varer, der indeholder vulstfladjern af stål. Fincantieris regnskaber for 2022 ([15]) viste, at Fincantieri-gruppen stadig var rentabel i 2021. I vid udstrækning syntes de betydelige tab i 2022 at være forbundet med ekstraordinære og ikketilbagevendende indtægter og udgifter, der ikke vedrørte den undersøgte vare, såsom tab ved værdiforringelse, andre immaterielle aktiver og retssager.

(157) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Fincantieri, at det var irrelevant for Unionens skadesvurdering, om sådanne tab var forbundet med den undersøgte vare. Selv hvis det argument blev godtaget, ændrede det dog ikke på det forhold, at de tab, som Fincantieri henviste til, vedrørte Fincantieri-gruppen og ikke den verificerede virksomhed Italian Fincantieri S.p.A. Fincantieri-gruppen medtog en række enheder uden for Unionen, bl.a. skibsværfter, dokker og datterselskaber i Asien, Oceanien og Nord-, Syd- og Mellemamerika. Anvendelse af koncernresultaterne som indikator for EU-enhedernes finansielle levedygtighed ville som minimum give et upræcist og ukorrekt resultat.

(158) Desuden anførte Fincantieri i sine bemærkninger, at »Kommissionen ikke beviser, at tabene i 2022 vedrørte »ekstraordinære og ikke-tilbagevendende indtægter««. I Fincantieri-gruppens regnskaber for 2022 nævnes dog følgende: »Nettoresultatet blev påvirket af gebyrer, der blev anset for ekstraordinære i forbindelse med tvister vedrørende eksponering for asbest i tidligere regnskabsår (52 millioner euro), værdiforringelse af immaterielle aktiver (164 millioner euro), sandsynlige risici i forbindelse med manglende opfyldelse af forpligtelser i forbindelse med kompensationsaftaler (20 millioner euro) og andre omkostninger (2 millioner euro)« ([16]). Fincantieri-gruppens regnskaber for første halvdel af 2023 ([17]) viste også, at disse omkostninger for en stor dels vedkommende ikke længere spillede en rolle, og at Fincantieri-gruppen havde reduceret sine tab til 22 mio. ved udgangen af juni 2023. Udsigterne var også positive i betragtning af krydstogtssektorens genopretning efter covid-19 og øgede investeringer på både forsvarsområdet som følge af den globale politiske situation og inden for offshore-vindenergiproduktion.

(159) Ekstraomkostningerne ved den antidumpingtold, som Fincantieri nævner, vil desuden kun udgøre en meget lille del af virksomhedens samlede omkostninger. Som nævnt i betragtning 248 i forordningen om midlertidig told tegnede omkostningerne til vulstfladjern af stål sig for en ubetydelig del (mindre end 0,5 %) af Fincantieris samlede produktionsomkostninger for produkter, der indeholder vulstfladjern af stål. Det kunne ikke med rimelighed hævdes, at en stigning i omkostningerne til en så lille del af de samlede produktionsomkostninger ville være til skade for brugerne.

(160) Fincantieri hævdede, at virksomheden ikke kan flytte omkostningsstigninger over på sine endelige kunder, da der ikke er mulighed for at genforhandle eller tilpasse kontraktvilkårene, når kontrakten er indgået med rederen. Som nævnt i betragtning 156 fremgik det dog klart af virksomhedens spørgeskemabesvarelse, at den fortsat var rentabel på trods af stigningen i omkostningerne til råmaterialer og energi i de seneste år. Hvorvidt brugeren kan flytte enhver prisstigning over på sine kunder som følge af indførelsen af antidumpingtold, er derfor ikke relevant for spørgsmålet om, hvorvidt Fincantieri kan absorbere prisstigningen. Desuden var der ingen dokumentation for, at de øgede omkostninger ikke kunne flyttes over på skibsværfternes kunder i forbindelse med fremtidige kontrakter. Fincantieri fremlagde ingen nye elementer vedrørende dette spørgsmål i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen afviste derfor disse påstande.

([15]) Se Fincantieris årsregnskab for 2022, som findes på: https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2022/eng_fincantieri_annual_report_2022.pdf.

([16]) *Ibidem*.

([17]) Findes på https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2023/half-year-financial-report-at-june-30-2023.pdf.

7.3. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(161) I betragtning af ovenstående bekræftede Kommissionen konklusionen i betragtning 253 i forordningen om midlertidig told om, at der ikke var tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af vulstfladjern af stål med oprindelse i de pågældende lande.

8. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

8.1. **Endelige foranstaltninger**

(162) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade.

(163) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)
Kina	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %
	Alle andre virksomheder	23,0 %
Tyrkiet	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %
	Alle andre virksomheder	13,6 %

(164) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder således udelukkende anvendelse på importen af den undersøgte vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«.

(165) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ([18]). Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, vil der blive offentliggjort en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(166) Som forklaret i betragtning 95-97 falder vulstfladjern af stål ind under en kategori af stålprodukter, der er omfattet af beskyttelsesforanstaltninger ([19]). Når de toldkontingenter, der er fastsat i henhold til beskyttelsesforanstaltningen, er overskredet, vil både tolden ud over kontingentet og antidumpingtolden derfor skulle betales for den samme import. Eftersom en sådan kumulering af antidumpingforanstaltninger med beskyttelsesforanstaltninger kan føre til en større påvirkning af samhandelen end ønskeligt, besluttede Kommissionen at forhindre den samtidige anvendelse af antidumpingtold og told ud over kontingentet for den pågældende vare i beskyttelsestoldens gyldighedsperiode.

([18]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien. E-mail: TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu.

([19]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/978.

(167) Dette betyder, at når den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 ([20]), finder anvendelse på den pågældende vare og overstiger niveauet for antidumpingtolden i henhold til denne forordning, opkræves der kun den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i nævnte artikel i gennemførelsesforordningen. I perioden med den samtidige anvendelse af beskyttelses- og antidumpingtold suspenderes opkrævningen af den told, der er indført i henhold til nærværende forordning.

8.2. **Endelig opkrævning af den midlertidige told**

(168) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og niveauet for den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb op til det niveau, der er fastsat i nærværende forordning.

9. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(169) I henhold til artikel 109 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af Europa-Parlamentet og Rådet ([21]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(170) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af vulstfladjern af ulegeret stål af en bredde på op til 204 mm, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7216 50 91 (Taric-kode 7216 50 91 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Tyrkiet.

2. De endelige antidumpingtoldsatser fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %	899J
	Alle andre virksomheder	23,0 %	8999
Tyrkiet	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %	899K
	Alle andre virksomheder	13,6 %	8999

([20]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 af 31. januar 2019 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 31 af 1.2.2019, s. 27).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

3. I tilfælde, hvor varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien, jf. artikel 131, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ([22]), nedsættes den antidumpingtold, der er beregnet på grundlag af ovennævnte beløb, med en procentdel, der svarer til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Når den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/159, finder anvendelse på vulstfladjern af ulegeret stål og overstiger niveauet for antidumpingtolden i henhold til artikel 1, stk. 2, opkræves kun den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/159.

2. I anvendelsesperioden for stk. 1 suspenderes opkrævningen af den told, der er indført i henhold til nærværende forordning.

3. Den suspension, der er omhandlet i stk. 2, begrænses i tid til anvendelsesperioden for den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/159.

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/1444 opkræves endeligt.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 2024.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

([22]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).